

Nedjelja, 01 Svibanj 2011 14:20

Autor: Tamara Vrančić Sokač

Preneseno sa: <http://www.oslobadjanje.com>

U posljednje je vrijeme, veliku pažnju izazvao autor koji navodi da se nakon čitanja njegovih knjiga, nikada više nećemo bojati smrti! Kako bi nam ponudio mir – otkrio nam je što je smrt u svojoj biti. Točnije ona ne postoji, već je dio procesa unutar kojega se osim nje nalaze još i životi na Zemlji, koje živimo kroz procese reinkarnacije.

Cijeli taj postupak našeg postojanja, tako je prema njemu škola u kojoj učimo kako se vratiti našem Izvoru.

Ovo su vrlo lijepe i okrijepljujuće misli pa nakon njih zaista – istina je – ne moramo se smrti bojati. Ovakve misli dobro dođu za sav onaj dio svjetskog stanovništva, koji još uvijek tapka u dogmi judeo-kršćanskog vjerovanja. Obzirom na previranja unutar službenih crkve-nih redova, sve češćim skandalima, priča o reinkarnaciji koju gotovo "znanstveno" Newton s timom suradnika nudi – pada na vrlo plodno tlo. Međutim, baš zbog tog tla koje je suho i željno pro-mjena, moguće je napojiti ga iskrivljenim i manipulativnim načinima.

Tako je Newton u biti pokušao objašnjenjem/ istraživanjem života između života, ponuditi način/obrazac na koji bi mogli živjeti ove svoje, trenutne živo-te. U končanici to nam daje priliku za "popravljanje" našeg karmičkog stanja i olakšavanje našoj duši tog puta. To bi nas u nastavku dovelo do mogućnosti izlaženja iz kruga reinkarnacija. I vraćanja kući – Izvoru svega, Kreaciji, Bogu. Ali, ovdje se nazire začetak nečega što kad se dublje analizira ne odstupa toliko od judeo-kršćanskog načina promišljanja. Dok smo unutar njega imali kaznu za grijeh, Newton nam je ponudio oprost, dozvoljavajući nam privid kako ima-mo slobodnu volju, kako je ovo sve učenje i kako nema posljedica po nas – osim ponovnog rođenja. Ponavljat ćemo lekcije, ali nećemo sami birati, sve će to netko za nas učiniti. Bit ćemo vođeni, kontrolirani i sve to tako tim redom – uvijek iznova, dok ne postignemo savršenstvo kao kartu kojom odlazimo u Vječnost.

Dr. Michael Newton, o kojem pišem je savjetodavni psiholog, majstor hip-noterapije, učitelj ... Osnivač je Instituta Michael Newton za hipnoterapiju života između života. Svojim je djelima Putovanje duša, Sudbina duša, Sjećanje na život poslije života, mnoge ljude koji su već bili skloni vjerovanju u postojanje prošlih života i reinkarnacije, do-datno "obrazovao" nudeći nam po-datke o životu između života.

Do podataka je došao hipnoterapijom, te postupkom regresije, radeći s tisućama ljudi. Sva djela tako su prikazi njegovih seansi s ljudima (osim treće knjige, Sjećanje na život poslije života – u kojoj su objavljeni dijelovi seansi njegovih učenika op. a.), te njegovih komentara i objašnjenja nas samih, točni-je naših duša.

Zašto je on uopće važan? Zašto o njegovom radu pišem? Doved ću u pitanje istinitost onoga što je otkrio ne zato što vjerujem da to ne može biti tako, već zato što sam se zapitala na koji je način do svih tih podataka došao. Da bih to prezentirala, unutar njegovih citata, sve što bude označeno crvenim i podebljano, učinjeno je s moje strane kako bih istaknula ono što navodim kao mogućnost upitnosti ili posljedicu istoga.

Počnimo s njegovom kategoričkom tvrdnjom da zlo/ demoni/ entiteti koji nisu u ljubavi – ne postoje! To je bilo dovoljno da me navedena dublje proučavanje njegova dijela, ne bih li shvatila kako je moguće da postoje tako oprečne informacije među svim autorima (Dr. Ph. W. Baldwin, Dr. Ph. E. Fiore, Dr. med. S. Modi, Dr. med. L. Ireland-Frey, Dr. O. I. Hickman, ...) koji se, između ostalih metoda koje koriste istražujući ovu problematiku ili jednostavno pomažući ljudima – sada i ovdje, služe i regresoterapijom. Slučajevi koje oni iznose dijametralno su suprotni Newtonovim, na način da samo klijenti koje "obrađuje" Newton i njegovi učenici imaju iste doživljaje? Pa kako je to moguće? Newton ne sumnja u postojanje zla, on ga jednostavno isključuje, a time njegova bajka dobiva odraz blaženstva i mira.

Dakle on kaže:

"U svim svojim godinama rada s dušama, nikada nisam imao klijenta koji bi bio opsjednut nekim duhom, neprijateljskim ili drugačijim."¹

"Mogućnost da ljude opsjedne sotonsko biće dolazi ravno iz srednje-vjekovnih sustava vjerovanja. Taj je strah utemeljen na teološkim praznovjermima koja su uništila bezbroj života tijekom posljednjih dvjesto godina, ali zadržao se kod fundamentalista. Neke religijske skupine još uvijek prakticiraju egzorcizam demona. Često mi se događa da otkrivam kako su klijenti koji mi dolaze zabrinuti zbog opsjednutosti izgubili kontrolu nad svojim životima i da su ispunjeni nizom opsesija i prisila. Ljudi koji čuju glasove koji im naređuju da čine loše stvari vjerojatno su shizofrenici, a ne opsjednuti."²

¹ ^Ph. D. M. Newton: Sudbina duša: novi prikaz slučajeva života između smrti, Zagreb, Škorpion, 2008., str. 90

² ^Isto, str. 91

Svojom riječi "vjerojatno" Newton je sve koji moguće imaju određeni problem nakačenja, galantno proglasio šizofrenicima. Točnije nije to direktno rekao, ali sugerira da je tako. Ograničavajući svoje poznavanje povijesti na srednji vijek ili zadnja dva stoljeća, najbolje govori da nije odradio domaću zadaću i sam proučio što je zapisano od početka pisane povijesti u

gotovo svim izvorima, osim što se naslanja na moguće "Halloween" i slične novije pojave. Zanimljivo je da spominje funda-mentalizam, odakle mu taj podatak i kako to da osim fun-damentalizama nije primijetio da svijest o Zlome postoji u malo široj zajednici.

Nadalje, osvrnuo se i na tzv. Walk-in, točnije predaju tijela drugoj duši. No, kroz objašnjavanje tog primjera direktno se izjasnio o mogućnosti bilo ko-jeg načina ulaska entiteta u čovjeka, ikada. Po njemu je sve nemoguće – jer ništa od toga ne postoji. Istovremeno, sigurnost kojom tvrdi da njegovi klijenti nikada nisu ništa takvo spomenuli, dovodi me do pitanja: da li ih je uopće pitao o tome, kao i do mogućnosti da za to, duše s kojima je razgovarao ne znaju, jer tamo gdje se nalaze – nema mjesta lutajućim prizemnim dušama ili demon-skim entitetima. Oni tamo tek trebaju stići, ako ih netko tamo uputi. U tome je možda cijeli problem.

Ovo međutim, otvara i pitanje, zašto njegovi klijenti ne pričaju o tome, jer malo je vjerojatno da duše na tom mjestu blaženosti i učenja ne bi znale i za ovakve opasnosti koje na njih vrebaju kad se ponovno nađu u fizičkom tijelu. Ili možda postoji amnezija kad odemo odavde na takve događaje? Kao što imamo amne-ziju kad stignemo ovdje na one događaje koje smo do tada proživjeli.

"Vjerujem da je cijela ideja zauzimanja tuđih tijela lažan koncept. U svim svojim godinama rad s klijentima u regresiji nisam se susreo s dušom koja je zauzela tuđe tijelo. Osim toga, ti ljudi nisu nikada čuli za neku dušu u duhovnom svijetu koja bi se bavila nečim takvim. Zapravo negiraju mogućnost takvih događaja zato što bi to narušilo ugovor duše ... Kad energija napusti tijelo, to ne znači da neko demonsko biće dobiva priliku da na brzinu zauzme prazan um. To je još jedno praznovjerje. Osim što demonska bića ne postoje, u umu uvijek postoji dje-lić energije duše koja putuje. Zlonamjerni entitet ne bi se mogao uvući unutra, čak kad bi i postojao."3

Kako bi potkrijepio svoje tvrdnje o lažnom konceptu – ponudio je svoj ko-jeg smatra istinom i samo istinom i to "živim primjerom"! Pa je odmah nakon ovakvih izjava u knjizi, naveo i slučaj smrti eva-nge-lističkog propovjednika iz 1920. Opisao je događaje netom nakon smrti, te cijelu priču s vragom i demo-nima kroz taj slučaj iznio na vrlo humoristični način, sugerirajući nama čitateljima koristeći štampana slova, još jednom besmisao postojanja nečeg takvog. Ne tvrdim da se netko nije zaista "igrao" s ovom dušom prilikom ponovnog susreta na onoj strani, iako mi ta strana izgleda sve nevjerojatnija jer se sastoji od plesa i igara, malo učenja, pa reda zabave, pa učenja. Neću niti spominjati da obiluje ritualima, zamišljanjem i prizivanjem fizičkih manifes-tacija poput oltara, brodova. životinja, drveća, koje određena grupa duša koristi za osnaživanje sjećanja. Po Newtonu to su mitski izrazi duša ceremoni-jalne naravi, ali predstavljaju mnogo više od običnih rituala.4 Ali učenje se izgleda ne sastoji od upoznavanja svijeta u koji duše idu. Zvuči pomalo okrut-no. Evo primjera:

Dr. N: (njegov krik me trgnuo) Što se događa?

S: (tijelo klijenta počinje se nekontrolirano tresti) OH ... OH ... BOŽE SVEMOGUĆI! TO JE VRAG. ZNAO SAM. OTIŠAO SAM U PAKAO!

Dr. N: (hvatam klijenta za ramena) Sada duboko udahnite i pokušajte se opustiti dok zajedno prolazimo kroz ovo. (tiho dodajem) Niste u paklu....

S: (prekida me visokim glasom) OH DA – ZAŠTO ONDA VIDIM VRAGA PRED SOBOM?

Dr. N: (lice mog klijenta prekriveno je znojem i ja rupčićem brišem znoj, smirujući ga)
Pokušajte se smiriti, ovdje je došlo do nekakve pogreške i ubrzo ćemo to otkriti.

S: (ne obraća pozornost na mene, počinje jaukati ljuljajući se naprijed-natrag) Ohoo ... gotov sam ... u paklu sam ...

Dr. N: (energičnije ga prekidam) Recite mi točno što vidite.

S: (najprije šapće, a zatim govori sve glasnije) Biće ... demonsko ... crvenkasto – zeleno lice ... rogovi ... okrutne oči ... očnjaci ... lice na koži poput spaljenog drveta ... O DRAGI ISUSE, ZAŠTO OD SVIH LJUDI BAŠ JA, KOJI SAM TE TOLIKO ZAGOVARAO?

3 ^Isto, str. 93

4 ^Usp. Ph. D. M. Newton: Putovanje duše, Zagreb, Škorpion, 2008., str. 114, 115; Sudbina duša, str. 315, 316, 317, 318

Dr. N: Što još vidite?

S: (s gnušanjem) ŠTO SE JOŠ IMA ZA VIDJETI? NE RAZUMIJETE LI? ISPRED MENE JE VRAG!

Dr. N: (brzo) Mislim, ostatak tijela. Pogledajte ispod glave i recite mi što vidite.

S: (silovito se trese) Ništa ... samo maglovito tijelo nalik duhu.

Dr. N: Ostanite sa mnom. Zar vam se to ne čini neobično – da se vrag pojavio bez tijela? Sada brzo krenite naprijed kroz vrijeme i recite mi što taj lik čini.

S: (tijelo mog klijenta naglo se trza i, s dubokim uzdahom olakšanja, vraća se natrag u stolac) Oh ... taj gad ... trebao sam znati ... to je SCANLON. Skida masku i zlobno mi se smiješi ...5

U sve tri navedene knjige, ovo je drugi slučaj u kojem je Newton koristio velika slova kako bi istaknuo dramatičnost radnje (prvi je vezan za čovjeka koji se zgraža da je bio na planetu gdje ljudi prodaju svoju djecu! op. a.). No, valjda je smatrao kako dodatno treba istaknuti kako je postojanje Zloga apsolutno ne-moguće. Ta riječ je samo o šali!

Unutar ovog primjera Newton je učinio nešto što većina etičkih regresote-rapeuta nikada ne bi učinila!!! Kao prvo bezobzirno je sugerirao. Istina je da je sugestija jedan od načina postizanja rezultata kao sastavni dio hipnoanalize, međutim, ona nije dopuštena u "ispitivanju" klijenta. Svaki moralno i etički odgovoran hipnoterapeut zna da su sugestije ponovno programiranje uma. Zato se ne koriste na ovaj način, jer postoji opasnost da se mijenja percepcija onoga što

klijent doživljava. To što Newton radi ima i svoje ime, naziva se im-plantiranje lažnih sjećanja (engl. false memory) i osnova je za krimi-nal-ni progon u nekim zemljama (uz pretpostavku da klijent zna za takvo što i da nije dobio npr. posthipnotičku sugestiju da nikada ne preuzme nikakvu zakonsku akciju protiv svog terapeuta!

Trenutak u kojem je svom preplašenom klijentu, rekao kako nije u paklu je sramotan i svodi Newtona na trećerazrednog šarlatana grubo ignorirajući postavku da je to u ovom stanju, toj osobi stvarno iskustvo, koje se NE SMIJE dovoditi u pitanje. Čak i da to što klijent javlja nije točno, otkud Newton zna da ovaj nije u paklu? Može pretpostavljati, ali njegova pretpostavka/vjerovanje ne smije utjecati na klijenta. Postupak se mora odvijati na način daljnje istrage, pa čak i pakla ako klijent to tako doživljava. Jer pitanje je što je pakao za klijenta! Ali Newton ZNA da pakao ne postoji, kao ni demoni ili vrag i jasno je da je sugestijom klijentu pakao predstavio kao nešto nemo-guće. Druga nedopuštena radnja je dodirivanje klijentova ramena dok je u stanju promijenjene svijesti kada vanjski podražaji mogu izazvati višestruko pojačanu emocionalnu reakci-ju. Ona se pojavila upravo u trenu kad je klijent vidio pakao! I što je učinio Newton, dodirnuo je klijenta, čime je fizičkom stimulacijom izgovorivši suges-tiju "niste u paklu" istu sugestiju višestruko učinio prijemčljivijom klijent-ovu podsvjesnom umu! Kad smo kod sugeriranja, onda se mora priznati da je Newton velemajstor. Međutim, ta njegova sposobnost je ponovno direktno suprotstavljena moralnim i etičkim pravilima koja svaki ozbiljan re-gresoterapeut treba poštovati. Naime, riječ je vrlo važan alat. Ona je temelj svakog pitanja. Način postavljanja pitanja uvjetuje i odgovor. Posao regresote-rapeuta je da bude vodič, ništa više niti manje. Pri tome ne smije osobe navoditi da pričaju ono što on želi čuti, jer u odnosu osoba – regresoterapeut zajedništvo čini povjerenje. Kako je moguće imati povjerenje, ako postoji mo-gućnost da suge-stijama netko (u ovom slučaju vodič koji nije u promijenjenom stanju svijesti!) "tjera vodu na svoj mlin"?

Dr. N: Spomenuli ste da vas je nakon izlaska iz tunela okružila tvar nalik oblacima. Nalazite li se na nebu iznad Zemlje?

S: (stanka) Ne – ne to – ali čini mi se da plutam kroz nekakav oblak koji je drugačiji od onih na Zemlji.

Dr. N: Možete li uopće vidjeti Zemlju? Je li ispod vas?

S: Možda jest, ali nisam je vidjela otkako sam ušla u tunel.

Dr. N: Osjećate li da ste još povezani sa Zemljom, možda kroz neku drugu dimenziju?

S: To je moguće – da. U mojem umu, Zemlja se čini blizu ... a ja se još osjećam povezanom sa zemljom ... ali znam da sam u nekom drugom prostoru.⁶

5 ^Sudbina duša, str. 95, 96

6 ^Putovanje duša, str. 31

Ovo je primjer tzv. navodećih pitanja (engl. leading questions) koja predstavljaju običnu manipulaciju. Nema potrebe pitati da li je na nebu iznad zemlje, dovoljno je pitati: gdje ste?! ato su i odgovori ostali samo kao mogućnost.

Dr. N: Prema vašem opisu zamišljam duhovni svijet kao golemi dok sa slojevima nijansiranih odjeljaka od vrha do dna.

S: Da, i odjeljci su zarobljeni – udaljavaju se od mene dok plutam kroz njih.

Dr. N: Možete li mi s vašeg gledišta reći nešto o raznim bojama slojeva?

S: Nisam rekao da su slojevi imali neke naznačene tonove boja ...

Dr. N: Dok plutate kroz te duhovne slojeve, kreće li se vaša duša nagore ili nadolje?

S: Niti jedno. Krećem se kroz njih.⁷

U ovom primjeru vidljivo je kako Newton voli zamišljati svoje slike onoga o čemu se priča, pa vidi (ili programira?) i ono što nije izrečeno. Nadalje, u pita-nju kako se kreće duša, bez navođenja gore ili dolje, dovoljno je bilo pitati samo kako, na koji način. Odgovor bi bio kroz njih.

S: Tu ... su ... i drugi ljudi ... i izgledaju prijateljski ... kad im se približavam ... čini se da žele da im se pridružim ...

Dr. N: Nastavite se kretati prema njima. Imate li utisak da možda čekaju vas?

S: (uz prepoznavanje) Da! Zapravo, shvaćam da sam bila s njima i prije ... (stanka) Ne, ne idi!

Dr. N: Što se događa sada?

S: (vrlo uznemireno) Ujko Charlie me napušta. Zašto odlazi?

Dr. N: (prekidam dijalog i koristim se standardnim tehnikama smirivanja namijenjenim ovakvim situacijama. Zatim nastavljam). Pogledajte duboko svojim unutarnjim umom. Sigurno shvaćate zašto vas ujko Charlie ostavlja u ovom trenu?

S: (opuštenije, ali uz žaljenje) Da ... on boravi na ... drugačijem mjestu od mene ... samo me dočekao...i doveo ovamo.

Dr. N: Mislim da razumijem. Posao ujka Charlieja bio je da bude prva osoba koju ćete susresti nakon smrti i da se pobrine da s vama bude sve u redu ...⁸

U ovom slučaju nikada nećemo saznati da li bi se ova klijentica tako jako uznemirila da nije dobila direktnu sugestiju kako čekaju upravo nju – te ju je zbunilo ako je se čeka, zašto ujko Charlie odmah odlazi. Nakon što ju je smirio, izgleda da je bilo potrebno da smiri i sebe, što je i učinio s tezama kako misli da razumije, a dodatno se ponovno stavio u ulogu "šefa"

konstatacijom što je ujko Charlie radio pored klijentice i zašto je bio tamo. I sve je u savršenom redu. Međutim, taj savršeni red unutar sebe ne uključuje Newtona kao vodiča/pro-matrača, što bi bila njegova uloga da je odgovoran hipnoterapeut. Ovako odaje dojam da je samovažan i zaboravlja da nije on taj koji odlučuje što će klijent vidjeti, proživjeti.

Ali upravo ovakav primjer može dovesti u pitanje relevantnost onoga što je po-vratno dobio od klijenata. Sasvim je nejasno zašto umjesto da pita kako se osjećate, upućuje navodeće pitanje:

"Ne osjećate li se izgubljeno ili usamljeno u ovom trenutku?"⁹

Prikazani način rada s ljudima, koji su u promijenjenom stanju svijesti, vrlo lako može preći u manipulaciju. Nije trenutno uopće važno da li svijesnu ili nes-vjesnu od strane Newtona.

No, primjera je toliko, gotovo u svakom slučaju koji je opisao, da bih sada mogla ovdje napisati novu knjigu o njegovom načinu rada. Zato vratimo se problematici koja je meni posebno interesantna, jer je direktno vezana za nje-govu tvrdnju kako nikakvi entiteti ne mogu doći do naših duša.

Prvo da bi regresoterapeut uopće mogao primijetiti unutar određene seanse s osobom, pojavu nečega što bi moglo biti čudno, trebao bi imati stav da je sve moguće. Dakle, može postojati nakačenje ili neki čudni susreti i ne mora biti tako, ali postoji mogućnost i za sve to.

Ako pak postoji mogućnost, kako to prepoznati? Postoji nekoliko načina, a jedan od njih je gledanjem u oči "nekoga" tko se pojavi pred dušom s kojom ra-dimo. Newton ovdje neće dovoditi u pitanje tko se pojavio, jer po njemu, koji ne ostavlja mjesta sumnji, bit će to uvijek i ispočetka duhovni vodiči, mudraci, majstori, sve sama bića koja nam žele pomoći. Međutim, ima slučajeva koje je iznio u knjizi, koji svakako na prvi pogled djeluju kao nešto, što je možda zahti-jevalo malo pomniju analizu, odnosno ukazuje na njegov površan i ignorantan pristup koji je odlična podloga za manipulaciju.

7 [^]Isto, str. 33

8 [^]Isto, str. 41, 42

9 [^]Isto, str. 56

S: (stanka) Sada vidim napola formirane ljudske oblike – samo od struka naviše. I njihovi obrisi prozirni ... mogu vidjeti kroz njih.

Dr. N: Vidite li kakva specifična obilježja tih oblika?

S: (uznemireno) Oči!

Dr. N: Vidite samo oči?

S: Vidim samo naznaku usta – zapravo ništa. (zbunjeno) Oči me sada okružuju... približavaju

se ...

Dr. N: Ima li svaki od tih entiteta po dva oka?

S: Tako je.

Dr. N: Slične li te oči ljudskim očima, imaju li šarenicu i zjenicu?

S: Ne ... drukčije su ... veće su ... crne kugle ... zrače svjetlošću ... prema meni ... misao ... (s uzdahom olakšanja) oh!

Dr. N: Nastavite.

S: Polako ih prepoznajem – šalju mi slike u um – misli o sebi i ... oblici se mijenjaju ... u ljude!

Dr. N: Ljude s fizičkim obilježjima ljudi?

S: Da ... Oh, pogledajte! To je on!10

Ovo je vrlo interesantan slučaj iz više razloga. Čitajući ovaj slučaj, podsjetilo me to na jedno moje iskustvo, točnije tokom jedne regresije osoba se našla unutar vrlo sličnog događanja. No, ona nije vjerovala tim bićima, bila je oprez-na i nekako se sve dalje događalo na način da su je ta bića pokušala prevariti. Doduše, nije bila navođena da se ne boji i da su pred njom bića ljubavi. Svašta su ta bića pokušavala, da bi im "prevara" uspjela – koristili su lik njoj vrlo značajne osobe u ovom životu za koju je emotivno vezana – on je bio mamac! I kod ove Newton-ove klijentice pojavio se upravo lik za kojeg je emotivno vezana. Uvjereni da je riječ o njemu, u Newtonovom slučaju – cijela je seansa tim smjerom i otišla dalje. Tome je i sam Newton pripomogao. U tom slučaju osoba je tokom daljnjeg događanja imala neprilike s prozirnim glavama koje imaju crne oči i koje su joj "ulazile" u um stvarajući bolno stanje. A na koncu je prikaz njoj drage osobe vidjela kao lažan – točnije hologram!

Ovdje želim reći da ne znam čije je iskustvo istinito, ono u Newtonovom slučaju ili ovo u mojem, a i ne samom mojem, postoje stotine ovakvih iskustava, mi možemo samo pretpostaviti i dati mogućnost da oba mogu biti točno takva kakva jesu. Ali pri tome – što sada činimo – možemo dakle samo promatrati na koji se način do istih došlo. Jesmo li poštovali pravila rada s ljudima u promije-njenom stanju svijesti, jesmo li im nešto sugerirali, jesmo li ih navodili da nam kažu ono što ne bi željeli ili nisu u to sigurni.

Nadalje, rijetko se vidi da se Newton iznenadi (još jedan dokaz njegove samo-dopadnosti, majstora koji sve zna!), ali u ovom je primjeru vidljivo da je iznenađen, a istovremeno način na koji je postavljao pitanja, odaje mogućnost da zna o čemu se radi. Zašto o tome ne piše, ostaje otvoreno pitanje.

Još je nešto vrlo interesantno, osoba iz mog slučaja neka od tih bića opisa-la je kao prozirna bića s jednim tamnim okom. Zašto je Newton pitao koliko očiju vidi? Zašto je uopće pomislio da može biti više očiju, ili manje? Što zna, a o tome šuti? Zašto je provjerio da li vidi "ljude s

fizičkim obilježjima ljudi"? Jako puno pitanja, previše da bi bila riječ o nečemu što po njemu nije zahtijevalo dodatnu analizu.

Idući vrlo upitan način njegovih metoda rada, tiče se načina ispitivanja i dobivanja odgovora kroz svoje klijente. Iako je često prisutna "mala agresija" ne bi li dobio odgovore na sve što ga zanima, ne rijetko ljude stavlja u poziciju da unutar sebe primaju svoje vodiče, koji onda kroz njih odgovaraju. Pri tome ne rijetko, njegovi klijenti mijenjaju i boju glasa. Promijene glasa znaju se događati, ako primjerice vraćamo regresijom osobu u djetinjstvo, zna se dogoditi da odgovara "dječjim glasom", ali još uvijek je taj glas – glas osobe s kojom radimo, točnije je da se promijeni u biti samo način govora. Međutim, glas se zna mijenjati ako primjerice ne razgovaramo s regresiranom osobom, već s entitetom koji je unutar te osobe. No, mogućnost za ovako nešto kod Newtona ne postoji, pa iskreno navodi da u takvim slučajevima, kad uvodi vodiče u tijela klijenata i on komunicira sa svojim vodičem.

10 ^Putovanje duša, str. 43, 44

"Savjeti vodiča potiču proces iscjeljivanja naše duše tijekom orijentacije,¹¹ ali to ne znači da su prepreke napretku potpuno uklonjene. Bolna emocionalna sjećanja iz naše prošlosti ne umiru tako lako kao naša tijela. Hester je morala vidjeti negativan scenarij svog prošlog života u tijelu Rossa jasno, bez iskrivljene percepcije.

Ponovno stvaranje prizora duhovne orijentacije tijekom hipnoze pomaže i meni kao terapeutu. Otkrio sam da su tehnike igranja uloga u psihodrami korisne za izražavanje osjećaja i starih vjervanja povezanih s trenutnim ponašanjem. Klijentica iz trinaestog slučaja imala je prilično dugu orijentaciju koju sam ovdje skratio. U ovom trenutku, u svoja sam pitanja uključio i klijentčinog vodiča.

Dok se razvija prikaz života Rossa Feldona, ja preuzimam ulogu treće strane između Rossa i Clodeesa. (Clodees je klijentčin vodič op. a.) U tom savjetodavnom načinu, također sam htio inicirati i transfer ulogu, gdje će Hester – Ross izgovarati i Clodeesove misli. Integracija subjekata s njihovim vodičima način je traženja pomoći od tih viših entiteta oštrijeg fokusiranja na probleme. Ponekad mogu osjetiti i svojeg vlastitog vodiča kako me usmjerava u tim seansama.

Trudim se ne prizvati vodiče bez dobrog razloga. Otvaranje izravne komunikacije s klijentovim vodičem ima nesiguran ishod. Ako su moji komentari nespretni ili nepotrebni, vodiči će blokirati odgovor klijenta tišinom, ili će se poslužiti zamršenim metaforičkim jezikom.

Imao sam slučajeve u kojima su vodiči progovarali kroz glasnice klijentnata hrapavim glasovima, toliko disonantnim da sam jedva mogao razumjeti odgovore na pitanja. Kada klijenti govore u ime svojih vodiča, umjesto da vodiči govore izravno kroz klijente, govor obično nije tako razlomljen. U ovom slučaju Clodees je s lakoćom prošao kroz Hester – Rossa i dopustio mi određenu slobodu u radu s njegovim klijentom."

Dr. N: Ross, obojica moramo shvatiti što vam se događa u psihološkom smislu od početka vaše orijentacije s Clodeesom. Želim da mi pomognete. Jeste li spremni na to?

S: Da, jesam.

Dr. N: Dobro, a sada ćete biti u stanju učiniti nešto neobično. Kada nabrojim do tri, steći ćete sposobnost preuzimanja dvostruke uloge, Clodeesa i sebe. Ta sposobnost omo-gu-ćit će vam da mi prenesete svoje misli i misli vašeg vodiča. Činit će vam se da ste postali svoj vodič kad vam postavim pitanje. Jeste li spremni?

S: (oklijevajući) Ja ... mislim da jesam.

Dr. N: (brzo) Jedan, dva, tri! (položem dlan na čelo klijentice kako bih potaknuo transfer). Sada budite Clodees koji kroz vas izgovara svoje misli. Sjedite za stolom preko puta duše Rossa Feldona. Što mu govorite? Brzo! (Želim da klijentica reagira bez kritičkog promišljanja o težini mogeg zahtjeva.).

S: (reagira polako, govori kao svoj vlastiti vodič) Znaš ... mogao si biti bolji ...

[...]

S: Previše lako postao si suradnik onih čije su motivacije bile osobna dobit i zloglasnost. To nisi bio ti. Zašto si se sakrio sam od sebe?

Dr. N: Odgovorite kao Ross.

S: (ljutito) Zašto mi nisi više pomagao – kad sam počeo raditi kao javni odvjetnik?

Dr. N: Odgovorite kao Clodes.

S: Kakvu korist imaš od stava da bih te trebao podizati na svakom koraku?

Dr. N: (molim Hester da odgovori kao Ross, ali kad nastavlja šutjeti nakon posljednjeg pitanja, ubacujem se) Ross, ako vas mogu prekinuti – vjerujem da vas Clodees pita što dobivate od boli koju sad osjećate i od okrivljavanja njega za svoj prošli život?

S: (stanka) Tražim suosjećanje ... valjda.

Dr. N: U redu, odgovorite na ovu misao kao Clodees.

S: (vrlo polako) Što sam još trebao učiniti po tvom mišljenju? Nisi posegnuo duboko u sebe. U tvoj sam um unosio misli o umjernosti, pribranosti. Odgovornosti, originalnim ciljevima, ljubavi tvojih roditelja – ignorirao si te misli i tvrdoglavo se pridržavao drugačijeg djelo-vanja.

S: (Ross odgovara bez moje zapovijedi) Znam da sam propustio znakove koje si mi postavljao ... potrošio sam prilike ... bojao sam se ...

11 ^Orijentacija je niz postupaka u interakciji s našim vodičima. Jednim je dijelom vezana za savjetodavni karakter koji provodi vodič, a unutar nje su razni stadiji koji svi zajedno služe osiguravanju emocionalnog olak-ša-nja i prilagodbe ponovno na duhovni svijet. U ovom slučaju među-tim, mi gledamo stvaranje prizora orijentacije koju je "ponovno" stvorio – točnije prizvao – Newton. A sve kako bi pokušao saznati podatke s orijentacije koju je klijentica imala sa svojim vodičem nakon života kao Ross. Ostaje na žalost, malo nejasno kako se i zašto Newton odlučio na ovaj način "ispitivanja", pogotovo metodom ulaska vodiča u klijenticu, jer navodi da mu nije važno jesu li njegova klijentica ili njezin vodič stvarno upravljali razgovorom u tom prizoru, dok je on, Newton pokre-tao vremenski okvir. On konstatira da je ionako Ross mrtav kao osoba. (Usp. Putovanje duša str. 67-69)

Dr. N: Odgovorite kao Clodees na ovu tvrdnju.

S: Što najviše cijeniš od onoga što jesi?

Dr. N: Odgovorite svojem vodiču.

S: To što sam imao želju promijeniti stvari na Zemlji. Počeo sam sa željom da promijenim život ljudima na Zemlji.

Dr. N: Odgovorite kao Clodees.

S: Rano si napustio taj zadatak i vidim da sad a opet propuštaš prilike – bojiš se riskirati – biraš putove koji su štetni za tebe – pokušavaš postati netko tko nisi i opet si tužan.¹²

Ovdje zastanimo na trenutak, svaki regresoterapeut ima svoj način rada i ovisi o vlastitoj procjeni na koji će način rješavati određeni problem klijenta. Među-tim, ako sam terapeut nema uvida u širinu mogućnosti određenih događanja, postoji mogućnost da ne uspije odraditi posao i klijenta dovesti do mjesta da spozna uzrok istoga.

U ovoj je situaciji klijentica, doduše kao Ross, a ne Hester izjavila, da je željela promijeniti život ljudima na Zemlji. Nećemo sada ulaziti u postavke trebamo li mijenjati ljude oko sebe ili sebe da bi se promijene događale, jer to nije pitanje ove teme, ali je pokazatelj koliko osobno vjerovanje regresoterapeuta može ograničiti uspješnost ovakvih tera-pija.

U jednom je trenutku klijentica rekla, točnije njezin vodič, kako to nije bio/ bila on/ ona.

Vrlo interesantno, a tko je bio? Spominje i da se sakrio sam od sebe. Zašto ovo nije istraženo? I naravno, nailazimo na ponovno suge-ri-ranje kad si uzima za pravo da vjeruje da zna što je Clodees mislio. Naravno, postoji mogućnost da je kroz Newtona takvo što rekao njegov vodič, obzirom da je rekao da ga koris-ti. Sve zajedno djeluje, ako ništa drugo, vrlo smjelo i neoprezno.

I na koncu, vratimo se na sam početak kad je proveo "transfer" gdje je i više nego vidljivo da klijentica nije u potpunosti sigurna želi li sve to učiniti. To je još jedno pravilo, ako se osoba s kojom radite ne osjeća ugodno, izražava nelagodu, zastati ćete i pokušati istražiti što je uzrok tom događanju. Takav će vas postupak možda onemogućiti u dobivanju odgovora odmah, ali će pokazati nužnu odgovornost, pa i empatiju za rad s osobama u promijenjenom stanju svijesti. Možemo sad ovdje spomenuti i zašto je klijentica uopće došla Newto-nu. Dakle radi se o ženi tridesetih godina, koja je:

"... snažna, impozantna žena ... natprosječne visine i težine. Odje-vena u traperice, čizme i široku trenirku. ... Njezini problemi dijelili su se na tri kategorije. Bila je nezadovoljna svojim životom uspješne agentice za prodaju nekretnina, jer je bio previše materija-listički i nije je ispunjavao. Nedostajala joj je ženska seksualnost. Spomenula je da posjeduje pun ormar prelijepe odjeće koju "mrzi nositi". Ta kli-jentica tada mi je ispričala s kolikom lakoćom mani-pu-lira muškar-cima tijekom cijelog života zato što, kako kaže, "U meni postoji muška agresivnost zbog koje se osjećam nepotpunom kao žena." Kao mlada djevojka, izbjegavala je lutke i haljine jer su je više zanimali natjecateljski sportovi s dječacima. Njezin osjećaj muško-sti nije se promijenio s godinama ...¹³

Sve navedeno pobuđuje sumnju u postojanje nakačenosti muškog entiteta. Na-ravno, postoji mogućnost da je uzrok sakriven u nespo-so-bnosti te duše da svlada zadatke kad se inkarnira, ali možda bi proces istraživanja u kojem smjeru ići bio mnogo lakši kad bi se na samom početku otklonila mogućnost ove opcije. Ovako, upitno je koji-ko je ova klijentica zaista riješila problem radi kojeg je došla, a koliko je nakon seanse otišla kući uvjerena kako je za sve kriva baš ona. Jer pitanje je da li je ona – ona, da li je sama. Možemo otići i ko-rak dalje pa se zapitati, što ako nije sama, ali i što ako je regresiran nakačeni entitet, a ne ona?

"... osjećam se prirodnije kao muškarac ... Ali mislila sam da ću kao žena biti ... suptilnija. Željela sam ovu priliku da pokušam ponovno kao pripadnica drugog spola i Clodees mi je to dopustio. (klijentica se snuždila u stolcu) kakva greška."¹⁴

Newton je na koncu zaključio:

"Nakon što sam ublažio osjećaje povezane s izvorom njezinih glavobolja, (imala je gla-vo-bolje na mjestu gdje je prošao metak kad je izvršila samoubojstvo kao Ross! op. a.) svoje seanse s Hester završio sam tako što sam podržao druge razloge nje-nog izbora da postane žena osim zastrašivanja muškaraca. Dao sam joj dozvo-lu da malo spusti svoje obrane i postane manje agresivna. Raspravljali smo o opcijama restrukturiranja profesionalnih ciljeva prema po-ma-ga-čkim profe-sijama i o mogućnosti bavljenja dobrovoljnim usluž-nim radom. Napokon je uspjela doživiti svoj život kao sjaju pri-liku za učenje, a ne kao pogrešan izbor spola.¹⁵

¹² ^Putovanje duše, str. 74-78

¹³ ^Isto, str. 70, 71

¹⁴ ^Isto, str. 80

¹⁵ ^Isto, str. 83

Iskaz "dao sam joj dozvolu" govori, još jednom, o tome kako Newton doživljava sebe samog. Konstatacija kako je Hester sada svjesna da samo uči, moguće je da je zaista riješila problem na svjesnoj razini, ali ako to nije bio uz-rok njezina problema, on je još uvijek s njom prisutan. Ali nemoguće ga je vidjeti ako se kao početna točka uzme njezina krivnja kako nešto nije naučila. Kako ćemo kasnije vidjeti jedna od omiljenih metoda oporavka koje koristi je "uvjeriti" (ili možda pri-mje-re-nija riječ isprogramirati) ljude da postanu iscjeli-telji ili da se bave pomagačkim radom.

Vjerovanje da nije tokom raznih života mogla prepoznati znakove dragog joj vodiča je točka na i. Dodatno može biti vrlo nezgodno što je kompletan Newto-nov rad stvorio ozračje da te "naše greške" nisu tako strašne, jer ionako tamo gdje duše odu – sve se oprašta i sve počinje iz početka. Da bi se to tako i dalje ostvarivalo, na pomoći su nam duhovni vodiči. Oni radi kojih smo i iznijeli cijeli ovaj slučaj. Pa što to Newton kaže o onima koje sudeći prema svemu iznesenom smatra najvažnijima:

"Nikada nisam radio s klijentom u transu (promijenjeno stanje svije-sti, op. a.) koji nije imao osobnog vodiča. Neki vodiči prisutniji su od drugih tijekom hipno-tičkih seansi. Moj je običaj upitati klijente vide li ili osjećaju neutjelovljenju prisutnost u prostoriji. Ukoliko je vide, obično se radi o vodiču zaštitniku. Kli-jenti će često osjetiti pri-sutnost neutjelovljenog bića prije no što vide njegovo lice ili čuju glas. Ljudi koji mnogo meditiraju bolje su upoznati s tim vizi-ja-ma od osoba koje nikada nisu zazivale svoje vodiče. Prepoznavanje tih duhovnih učitelja dovodi ljude u kontakt s toplom silom punom ljubavi ...!16

Nije mi namjera osporiti postojanje duhovnih vodiča/ anđela/ pomagača, ali obzirom da sve ovo piše čovjek koji apsolutno vjeruje i kategorički tvrdi kako ništa drugačije niti ne postoji, osim dobrih bića punih ljubavi, ovakve nje-gove "istine" kompletno njegovo djelo čine upitnim. On to tvrdi zbog svog vjerovanja, ali istina je da postoje načini da se sve provjeri, dapače, vrlo brzo znat ćemo stoji li pred nama duhovni vodič prepun ljubavi. Dovoljno je neko vrijeme promatrati njegove oči. Ako je riječ o biću koje se pretvara da je to što Newton misli da jedino postoji, njegove oči će prve doživjeti promjenu. Jed-nostavno se neće moći dugo pretvarati. Ali ako vjerujemo da mali-cio-zna bića ne postoje – nećemo obraćati pažnju, točnije ako nas naš vodič/hipnoterapeut ne upozori na isto. Što Newton ne čini, dapače, sve što čini je upravo suprotno. On ide i dalje od samog neopreza i usmjerava nas da bespogovorno prihvaćamo sve što nam vodiči kažu i na što nas upućuju, bez imalo mjesta sumnje, da li je zaista, uvijek riječ o entitetima koji su puni ljubavi. Možda nas onda ne bi tre-balo iznenaditi i to da on ne sakriva tu svoju misiju, pa kaže:

"Jedan od najvažnijih aspekata mog terapijskog rada s klijentima je pomoći im da na svjesnoj razini shvate ulogu vodiča u njihovom životu. Ti učiteljski entiteti sve nas obrazuju svojom vještinom u tehnikama podučavanja. Ideje koje nazivamo svojim možda je generirao naš brižni vodič. Vodiči nas tješe tijekom teških raz-do-blja naših života, osobito kad smo djeca kojoj treba utjeha. Sjećam se šarmantne opaske kojom mi je jedna klijentica odgovorila na pitanje kada je prvi put vidjela svojeg vodiča u ovom životu. "Oh, kad sam sanjarila", rekla je. "Sjećam se da je ona bila sa mnom prvog dana škole, kad sam se stvarno uplašila. Sjedila je na mo-jem stolu i pravila mi društvo, a onda mi je pokazala put do toaleta kad sam se previše

bojala pitati učitelja."17

Ovaj citat ne govori samo o njegovom vjerovanju, već nam nudi i primjere za koje bismo mogli objašnjenja pronaći i na drugačiji način, samo ako pogledamo iz drugačijeg ugla. [Zamišljeni prijatelji](#) možda i nisu prijatelji i učitelji!

Što se tiče misli, svaki oprezan čovjek dozvoljava mogućnost da je misao energija, a i mogućnost da nije nužno da su naše misli zaista naše, pogotovo u slučajevima nakačenja! Isto bi se moglo primijeniti i na ideje.

U gornjem citatu spominje da su ljudi koji mnogo meditiraju već upoznati s tim bićima punim ljubavi. No, ovo je interesantno jer kao što neke stvari a priori ne prihvaća, druge nevjerojatno "gura". Pa evo što misli o Reikiju:

"Ne iznenađuje činjenica da se klijentica iz dvadeset i petog slučaja služi Reikijem u svojem radu na Zemlji. Reiki je drevna vještina iscjeljivanja rukama. Nakon procjene i rada na oštećenoj energiji, praktičari te vještine zatvaraju rupe u ljudskom energetskom polju usklađujući tijelo i stvarajući simetriju. Postoje teorije da oštećena fizička i mentalna energija u ljudskom tijelu uzrokuje rupe u našoj auri kroz koju onda može ući demon-ska negativna energija. To je još jedan od mitova utemeljenih na strahu kojima posvećujemo nepotrebnu pozornost. Spe-ci-jalisti za iscjeljivanje rekli su mi da se to ne događa zato što postoji vanjska sila zla koja pokušava obuzeti vaše tijelo. Među-tim, blokade koje negativna energija stvara u našem energetskom polju dovode do smanjenja mogućnosti funkcioniranja. Uzne-mi-ru-ju me znanstveno članci koji napadaju energetski rad rukama, poput terapijskog do-dira, zato što sam vidio kako ta vrsta iscjeljivanja može djelovati na bolesne ...18

16 ^Isto, str. 127

17 ^Isto, str. 128

18 ^Sudbina duša, str. 128

Nije sporno da je Reiki drevna vještina, sporno je samo tko ga i kako danas provodi, obzirom na činjenicu da ako imaš novaca vrlo lako si gotovo preko noći "iniciran" u Majstora. Ali to izgleda uopće ne brine Newtona, što u biti nije neobično obzirom da nešto slično i on radi ljudima (stvara iscjelitelje!) tokom seansi koje provodi.

U prošlom je slučaju opisao dušu koju je izvršila samoubojstvo. Pokušavao je saznati i kroz druge slučajeve ima li za to sankcija. Naravno – nema. Međutim, zaključio je upravo zbog tog oprosta i neimanja sankcija, a sve mu je to dodatno potvrđeno kroz druge slučajeve, da je samoubojstvo dobra alterna-tiva u nekim slučajevima.

Dr. N: Kad se osoba ubije na Zemlji, znači li to da će dobiti nekakvu kaznu kao duša?

S: Ne, ne, ovdje ne postoji nešto poput kazne – to je zemaljski pojam. Clodees će biti

razočaran zato što sam rano odustala i što nisam imala hrabrosti suočiti se sa svojim poteškoćama. Zbog izbora takvog načina smrti, morati ću se vratiti kasnije i iznova se pozabaviti istim problemom u nekom drugom životu. Upravo sam utrošila mnogo vremena zbog ranog odustajanja.

Dr. N: Dakle, nitko vas neće osuđivati jer ste počinili samo-ubojstvo?

S: (razmišlja nekoliko trenutaka) Pa, ni moji prijatelji neće me baš tapšati po leđima – osjećam tugu zbog toga što sam učinila.

Napomena: To je uobičajeni duhovni stav prema samoubojstvu, ali želim do-dati da oni koji su se ubili kako bi izbjegli kro-ni-čnu fizičku bol ili gotovo potpunu onespo-sobljenost na Zemlji nisu osjećali nikakvo ža-ljenje kao duše. I njihovi vodiči i pri-ja-telji imaju pozitivan stav prema toj motivaciji za samo-ubojstvo.¹⁹

Ovo neću detaljno komentirati. Vrlo je interesantno i da je Hester koja ima neke simptome nakačenja u ovom, ali i u prošlom životu, upravo samouboj-stvom kao Ross život okončala. To otvara mnoga pitanja. Pitanja koja Newton nikada neće postaviti, ali će indirektno sve bolesne od primjerice raka, auto-imunih bolesti poput reumatoidnog artritisa koji je vrlo bolan ili teške invalide suptilno uputiti na oduzimanje života. Vrlo duhovno, gotovo bez presedana. Ali nije upitno, jer to su kao pozitivan motiv ocijenili i vodiči.

I još malo o vodičima. Naravno da je poželjno za sve one koji tragaju za spoznajom, krenuti putem upoznavanja vlastite duše. Točnije sebe samoga. Ali kojim putem krenuti? Evo njegova recepta:

"Ostvarivanje kontakta s našom dušom prvi je korak na ljestvici otkrivanja naših viših moći. Naši vodiči motre sve linije mentalne komunikacije kojima se služimo u sezanju prema božanstvu. I oni imaju svoje vodiče koji se nalaze na višem stup-nju ljestvice. Lje-stvi-ce su neprekidan put do izvora cjelokupne inteligentne ener-gije, pri čemu je svaka prečka dio cjeline. Ljudima je naj-va-žni-je vjerovati kako će na molitvu u pomoć odgovoriti njihova viša sila. Zato su vodiči od ključne važnosti za naše duhovne i fizičke ži-vo-te. Ako se opustimo i dođemo u fokusirano stanje svijesti, čuti ćemo svoj unutar-nji glas. Čak i ako nismo tra-ži-li po-ru-ku, trebali bismo vjerovati onome što ču-jemo.

Nacionalno psihološko istraživanje došlo je do rezultata da jedan od deset oso-ba priznaje da čuje glasove koji su uglavnom po-zi-tiv-ni i poučni. Mnogim ljudima olakšanje je kad čuju da nji-ho-vi unutar-nji glasovi nisu halucinacije povezane s men-tal-nom bolešću. Ne trebate brinuti zbog unutar-njeg glasa – to je kao da imate vlastitog savjetnika kojega možete zva-ti kad poželite. To su najčešće glasovi naših vodiča.²⁰

Dakle, ovdje indirektno priča i o intuiciji, koja je nužna za na-sta-vak puta spoznaje. Međutim, tanka je granica intuicije i nečega što možda tako samo iz-gleda, a radi se o "nametnutoj misli". Ne mogu se ne zapitati, da li zaista dobi-vamo signale unutar sebe, da li su oni uvijek naši?

Zašto? Zato što ako je sve unutar nas – čemu potreba za posezanjem kroz moli-tvu nečega

što je izvan nas? Vodiči ne bi trebali biti unutar nas! Ili? Čije je to onda znanje, naše ili naših vodiča?

19 ^Putovanje duša, str. 72

20 ^Isto, str. 142

Tvrdnje koje on iznosi kako bismo "trebali vjerovati onom što čujemo kroz glasove unutar sebe" su zbog toga bezobzirna i drska sugestija, koja kao takva nas direktno onemogućava da hladne glave i razumno, promatramo koje su sve mogućnosti i zašto čujemo glasove. Što nam govore?

Newton kaže i sam, da su glasovi "uglavnom" pozitivni i poučni. Pretpostavljam da sve one ostale svrstava automatski u šizofreniju, što sam već navela na početku ovog teksta. A kada smo već kod šizofrenije bilo bi dobro uzeti u obzir što o tome misli drugi istraživač na ovom polju dr. A. Sanderson koji kaže na osnovu svog kliničkog iskustva da šizofrenija ne mora biti uvjetovana postojanjem nakačenja, ali ako je ista dijagnosticirana isključivo na osnovu prisustva glasova kod pacijenata, onda je po svojoj prilici riječ o postojanju nakačenja.²¹

Navođenje da ne trebamo brinuti je navođenje da kroz život ide-mo poput ovaca, bez trunke želje za vlastitim načinom promišljanja i naravno, bez motiva da ponekad budemo oprezni. Zašto bi bili oprezni kad nikakve opasnosti ne postoje. Kad spominjem oprez, govorim o nečemu što nema veze sa strahom. Ne trebamo se bojati, ali bilo bi dobro ponekad se pitati. To je jedan od načina na koji možemo upoznati sebe, jer dok to ne učinimo, nastavak puta unutar kojeg ćemo saznati kuda idemo i tko smo, postaje vrlo zamršen i težak. Ili vrlo lagan ako slijedimo Newtonove metode.

A kad se zapitamo, možda i otkrijemo jesmo li sami ili nas ima više, točnije postoji li mogućnost da je s nama i neki entitet koji nije duhovni vodič!

Kad govorimo o entitetima koji se mogu nakačiti ljudima, koje Newton kategorički odbija kao nešto nemoguće, često se radi o prizemljenoj duši, duši koja nije otišla s ove razine i luta. Evo kako to opisuje Newton:

"Povremeno se dogodi da neki uznemireni duh ne želi napustiti Zemlju nakon fizičke smrti. Razlog je tome neki nerazjašnjeni problem koji snažno utiče na njegovu savjest. U tim abnormalnim slučajevima, pomoć dolazi od strane viših, brižnih entiteta koji mogu pomoći sa svoje strane u procesu prilagodbe ..."22

Ovdje kaže da dolaze u pomoć, pa kako to izgleda i gdje završe ovakve duše:

"Postoje duše koje su toliko oštećene da su izdvojene iz glavne skupine duša koja se vraća u duhovni dom. U usporedbi s ukupnim brojem, broj ovih abnormalnih duša nije velik. Međutim, ono što im se dogodilo na Zemlji značajno je zbog ozbiljnog učinka koji imaju na druge inkarnirane duše. (ovo nije nigdje objasnio – što je ovom rečenicom mislio! op. a.) Postoje dvije

duše premještenih duša: one koje ne prihvaćaju činjenicu da je njihovo fizičko tijelo mrtvo i suprotstavljaju se povratku u duhovni svijet zbog osobne boli, te one koje su se u ljudskom tijelu bavile kriminalnim djelima ili sudjelovale u istima. U prvom slučaju, premještanje je izbor same duše, dok u drugom slučaju duhovni vodiči namjerno uklanjaju te duše iz kontakta s drugim entitetima na neodređeno vre-mensko razdoblje ...

Prvi tip zovemo duhovi. Te duše odbijaju poći kući nakon fizičke smrti i često imaju neugodan utjecaj na one među nama koji bi željeli svoje ljudske živote provesti u miru. Te premještene duše ponekad pogrešno nazivaju "demonskim duhovima" jer ih optužuju da ulaze u umove drugih ljudi sa zlim namjerama. Negativne duhove ozbiljno je proučavalo područje parapsihologije. Na žalost, ovo područje duhovnosti privuklo je i beskrupulozne osobe udružene s okultistima, koji vrebaju na emocije prijemčivih osoba.

Problematican duh je nezreli entitet s nedovršenim poslom iz prošlog života na Zemlji. On možda nema nikakve veze sa živućom osobom koju uznemiruje. Istina je da su neke osobe prikladni prijemčivi vodiči za negativne duhove koji žele izraziti svoje nezadovoljstvo. To znači da osoba koja se nalazi u dubokom meditativnom stanju svijesti može ponekad pokupiti iritantne obrasce signala bestjelesnog bića čije ponašanje može varirati od nepromišljenog do provokativnog. Ti nemirni entiteti nisu duhovni vodiči. Pravi vodiči su iscjelitelji i ne ometaju ljude ograničnim porukama. Ovakvi neobični duhovi često su vezani uz određenu geografsku lokaciju. Istraživači specijalizirani za fenomen duhova kažu da su uznemireni entiteti uhvaćeni u ničijoj zemlji između nižih astralnih razina na Zemlji i duhovnog svijeta. Na osnovi mojih istraživanja, došao sam do zaključka da ne vjerujem kako su te duše izgubljene u prostoru i ne smatram ih demonima. One su svojevrijem izabrale ostati neko vrijeme na zemaljskoj razini nakon fizičke smrti zbog visoke razine nezadovoljstva. Po mojem mišljenju, te su duše oštećene zato što proživljavaju zbunjenost, očaj, pa čak i neprijateljstvo, do te razine da ne žele da im se njihovi vodiči približe. Znamo da se do negativnog izgubljenog identiteta može doći na razne načine, poput egzorcizma, kako bi ga se spriječilo da smeta ljudskim bićima. Duhove koji opsjedaju ljude može se uvjeriti da odu i napokon prijeđu u duhovni svijet. Ako postoji duhovni svijet u kojem vlada red, s vodičima koji brinu o nama, kako je moguće da je neadaptiranim dušama, koje usmjeravaju negativnu energiju prema utjelovljenim bićima dopušteno postojanje? Jedno objašnjenje glasi da još uvijek imamo slobodnu volju, čak i u smrti. Drugo objašnjenje glasi: budući da u našem fizičkom svemiru proživljavamo toliko previranja, za očekivati je da će doći i do duhovnih nepravilnosti i devijacija u normalnom egzodusu duša. Osim toga, duhovi koji zarobljavaju sami sebe možda su dio velikog plana. Kada budu spremne, te će duše biti odvedene iz astralnog plana Zemlje i povedene na svoje mjesto u duhovnom svijetu."²³

21 ^Dr. A. Sanderson: Spirit Attachment and Human Health, 2010., viđeno: 01.03.2011.

22 ^Putovanje duša, str. 27

23 ^Isto, str. 59, 60

Može se primijetiti da Newton nije baš siguran da se ništa takvoga ne događa. Međutim, ako i spominje da te duše vrše neki utjecaj, ublažio je to spominjući samo ulazak u um, nikako

opsjednuće, posjed-nuće ili neki drugi oblik nakačenosti. Ovo s umom je naveo vjerojatno zbog toga što je to način na koji djeluju duhovni vodiči, prema iskazima njegovih klijenata.²⁴

Ovdje se postavlja pitanje da li Newton uopće zna što je um ili gdje je postavljen odnosno što je ono što se naziva mentalno tijelo, pa bi se opet moglo primijetiti da ovaj "znanstvenik" nije odradio osnovna istraživanja. Kako to da su mu promakle tvrdnje da se sva interakcija s nakačenjima događa u podsvjesnom umu?

Čini se da ne može u potpunosti zanijekati postojanje "nečega", a vrlo je vjerojatno i sam imao neke sumnje glede svega. Ali odlučio je postati takav da jedino što koristi bude: "Ja mislim" i "Ja ne vjerujem" u de-mone, iako je spomenuo i egzorcizam. U jednom se trenu ipak zapitao, kako je nekim tako "lošim" dušama, uopće dopušteno postojanje? Jer, kad se bolje razmisli, takvo postojanje ugrožava priču o onoj strani koju nam upravo on nudi. No, brzo je ponudio i objašnjenja, kako bi slika života između života i dalje ostala u prezentaciji koju i danas širi diljem svijeta.

Nije nam otkrio na koje načine te premještene duše u konačnici dođu do svojih vodiča, tako da smo uskraćeni za tu informaciju. No, složit ću se s njim da je izraz "premještene duše" točan. Ako krenemo s pret-postavkom da se nakačenosti zaista događaju, kod slučajeva prizemljenih duša – radi se točno o tome, kad im tijelo umre, premjestite se u drugo – kršeći pri tom slobodnu volju duše koja se već nalazi u tom tijelu. Ali naravno, Newton taj izraz ne objašnjava na ovaj način!

Sve je smatra Newton dio plana, slažem se i s tom konstatacijom, samo izgleda da se plan kojeg ja vidim kao jednu mogućnost u potpunosti razlikuje od plana ljubavi, napretka i mira, koji nam nudi Newton, obzirom na koji je način do njega došao.

A kakav nam to "život" povrh ljubavi na mjestu "život između života", nudi Newton najbolje svjedoči sljedeći dio u kojem je vidljivo da mi i nemamo baš neku kontrolu nad svojim dušama. Uvijek postoji onaj tko može odlučiti jesmo li dovoljno dobri ili ne, pa nas malo popraviti ili uništiti! Ovdje je riječ o lošim dušama! Što god to značilo. Nije niti važno, jer sljedeći prikaz seanse ponovno pokazuje neke od njegovih metoda rada.

Dr. N: Budući da radite s teško oštećenim dušama, možete li mi dati malo više informacija o svojim dužnostima?

S: Ja sam u posebnom odijelu koji radi s dušama izgubljenim u močvarama zla.

Dr. N: (nakon što sam saznao da taj klijent radi samo s dušama sa Zemlje koje su se inkarnirale na drugim svjetovima prije no što su došle na Zemlju) Postoje li u tom odjelu hibridne duše za koje sam čuo?

S: Da, na području za obnovu gdje se bavimo s onima koji su postali okrutne duše.

Dr. N: Kako strašan naziv za dušu!

S: Žao mi je ako vam to smeta, ali kako biste drukčije nazvali biće povezano s toliko teškim zločinima da ih se ne može spasiti u postojećem stanju?

Dr. N: Znam, ali važan uzrok toga je i ljudsko tijelo...

S: (prekida me) To ne smatramo izgovorom.

Dr. N: U redu, molim vas, nastavite s opisom svojeg posla.

S: Ja sam obnovitelj iz drugog stadija.

Dr. N: Što to znači?

S: Kada te duše izgube svoja tijela, dočeka ih njihov vodič i možda jedan blizak prijatelj. Taj prvi stadij ne traje dugo. Tada duše odgovorne za strašne zločine dovode ovamo k nama.

Dr. N: Zašto prvi stadij ne traje jednako dugo kao kod drugih duša?

S: Ne želimo da počnu zaboravljati učinak svojih zlodjela – bol i štetu koju su nanijeli na Zemlji. Drugi stadij dijeli ih od nezagađenih duša.

24 ^Isto, str. 49

Dr. N: To zvuči kao da vodite koloniju gubavaca.

S: (naglo) Ta primjedba nije mi smiješna.

Dr. N: (nakon isprike) Ne želite reći da su sve duše koje se odaju zločinima hibridne duše, kako ih vi definirate?

S: Naravno da ne, to je samo moj odjel. No, morate shvatiti da su neka od pravih čudovišta sa Zemlje zapravo hibridi.

Dr. N: Mislio sam da je duhovni svijet mjesto rada s majstorima koji posjeduju vrhunsko znanje. Ako su hibridne duše zagađene abnormalnošću u ljudskom obliku – duše koje se ne mogu prilagoditi emocionalnom ustrojstvu ljudskog tijela – zašto su poslone ovamo? To mi pokazuje da duhovni svijet nije ne-pogrešiv.

S: Velika većina njih su u redu i mnogo su pridonijeli ljudskom društvu. Htjeli biste da svim dušama ukine-mo mogućnost dolaska na Zemlju samo zato što se neke pokažu lošima?

[...]

Dr. N: Ako se ne žele vratiti na Zemlju, što tada činite?

S: Te duše odlaze putem duša za koje mislimo da ih je nemoguće spasiti. Raspršit ćemo njihovu energiju.

Dr. N: Je li to neki oblik remodeliranja energije – ili nešto dru-go?

S: Ah ... da ... mi to zovemo remodeliranje energije – to znači riječ raspršivanje. Naravno, remodelira se. Mi raz-la-mamo njihovu energiju na čestice.

Dr. N: Mislio sam da se energija ne može uništiti. Ne uništavate li vi identitet tih zagađenih duša?

S: Energija nije uništena, ona je promijenjena, preobraćena. Jednu česticu stare energije možemo pomiješati s devet čestica nove, svježije energije osigurane za naše potrebe. Razrjeđivanje će onesposobiti onaj zagađeni dio, ali mali dio izvornog identiteta ostaje netaknut.

Dr. N: Dakle, negativna energija se miješa s velikim dozama dobre energije da bi učinila dušu bezopasnom?

S: (smije se) Ne nužno dobre, nego svježije.

Dr. N: Zašto bi se neka duša opirala raspršivanju?

S: Čak i one duše koje prihvaćaju te postupke za svoje dobro oporavljaju se i opet mogu voditi produktivne živote na Zemlji i drugim mjestima ... postoje duše koje ne trpe bilo kakav gubitak identiteta.

Dr. N: Što se onda događa s dušama koje odbiju vašu pomoć?

S: Mnogi će jednostavno otići u čistilište, na mjesto samoće. Ne znam što se na kraju događa s njima.²⁵

Izgleda da se ovdje događa ona: sve za naše dobro, ali mi toga nismo svjesni! Ali ako ipak ne pristanemo, već odlučimo sačuvati svoj identitet, slijedi čistilište i nešto za što kako vidimo nitko pojma nema što je!

Zaista utješno, ovo je trenutak kad ona početna zanesenost ljepotom razvoja naše duše i mjesta na koje idemo, stigne do točke kad se za-pi-tamo, o čemu on to?

Nema mjesta panici, jer objašnjenje možemo potražiti u klasifikaciji duša, obzirom da ovaj slučaj obrađuje duše koje Newton naziva hi-brid-ne. Neću uopće ulaziti u postojanje ili nepostojanje hibridnih duša – ali na ovom se primjeru vidi da se Newton iz nepoznatog razloga malo pogubio na određeni način. Ali i priznao da nečistoća postoji, barem u obliku hibridnih duša!

"Vjerujem da su hibridne duše osobito sklone samouništenju na Zemlji zato što su se

inkarnirale na drugim planetima prije no što su nedavno došle ovamo. Postoje hibridne duše koje se vrlo teško prilagođuju našem planetu. Ako je tako, razlog je vjerojatno taj što su se vjerojatno ovdje prvi puta inkarnirale unutar posljednjih nekoliko tisuća godina. Ostale su se već prilagodile Zemlji ili su je zauvijek napustile. Manje od četvrtine svih mojih klijenata može se prisjetiti da su posjećivali neke druge svjetove između života. Ta ih aktivnost sama po sebi ne čini hibridima. Još manji postotak mojih slučajeva sjeća se da su se inkarnirali na drugim svjetovima prije no što su došli na Zemlju. To su hibridne duše. Hibrid je obično starija duša koja je, iz mnogo razloga, odlučila odraditi svoje fizičke živote na našem planetu. Njihovi stari svjetovi možda više nisu pogodni za život, ili su možda živjeli na nekom blagom svijetu gdje je život previše lagan, pa su željeli veći izazov na svijetu poput Zemlje, koji još nije ostvario svoj potencijal. Bez obzira na razloge zbog kojih je duša napustila svijet, otkrio sam da u te bivše inkarnacije obično spadaju životni oblici čije su intelektualne sposobnosti bile malo više, jednake ili malo niže od ljudskog mozga. To je pitanje dizajna. ... Mislim da je naziv "hibridna duša" odgovarajući termin za duše miješanih inkarnacijskih iskustava. Takve duše razvijale su se u tijelima domaćina koji se genetski razlikuju od ljudi.... Oštećenja energije opisana u posljednja dva slučaja pokazuju da su i same duše nečista bića koja mogu pridonijeti vlastitim pro-ble-mima."²⁶

25 ^Sudbina duša, str. 116-119

26 ^Isto, str. 115, 116

Iz svega iznesenog, ako zanemarimo da bez obzira što je navodno dobio neke podatke o ovim dušama, Newton i dalje pretpostavlja, a ne može se ne primijetiti da navedeno kao: "postoje duše koje ne trpe bilo kakav gubitak identiteta" zahtijeva porniju analizu, ako ni zbog čega drugoga, zato što on sam podržava tezu da imamo slobodnu volju. Međutim, ako se pogleda cijela seansa, dobiva se dojam da je Newton bio u stanju strahopoštovanja prema duši s kojom je razgovarao??, te je i u ovom slučaju propustio priliku za dublje istraživanje. To ponovno dovodi u pitanje njegov način rada: nije bio vodič – već je u jednom trenu on odgovarao na pitanja svog klijenta?! Osim što je kao i uvijek sugerirao odajući zaprepaštenje (vlastito) na neke od iznesenih "istina". Vrlo neobično za regresoterapeuta, a ovo je svakako jedan od njegovih neobičnih slučajeva. Kao još jedan primjer toga, mogu istaknuti da u predavljanju ovog slučaja nije navedeno tko je klijent, što je i tko on u današnjem životu, već je rečeno samo da se radi o: "klijentu s pete razine koji se obučava za majstora obnovitelja".²⁷ Pro-ma-tra-jući tako sve zajedno, postavlja se pitanje: s kim je to Newton razgovarao?

Ali, mora se priznati, da bi učestvovao u ostvarivanju plana, Michael Newton je uložio ogroman trud, školovao mnogo isto-mišljenika koji njegova vjerovanja šire diljem svijeta. Nevjerojatno je na koji način danas o svojoj, a sada i metodi njegovih učenika, gotovo licenciranoj, progovara u uvodu knjige "Sjećanje na život poslije života":

"Autori ovih dirljivih priča upotrijebili su na svojim hipnotiziranim klijentima jedinstveni proces hipnoterapije ...

... priče iz ove knjige zahtijevaju specifično rješenje ...

... ova se knjiga ističe po pristupu koji uključuje dokumentiranje kasnijih života klijenata, kako bi se otkrile koristi ŽIŽ hipnoterapije koje mijenjaju život ...

... za učinkovit ulazak u duhovni svijet, najvažnije je da potencijalni klijenti pronađu vrhunski obučenog ŽIŽ (kratica od engl. Life Between Life op. a.) te-rapeuta koji će raditi s njima. Iako postoje brojni razlozi zbog kojih je iskustvo terapeuta s duhovnim svi-je-tom klijenta od neprocjenjive važnosti, osobito bih istaknuo jedno od njih. U rijetkim prilikama, klijenti opisuju vizualizacije iz duhovnog svijeta koje im se čine prijetećima. Takav uzne-miru-jući opis običnog za vještog i obučenog ŽIŽ tera-peuta znači jednu od dvije stvari. Prva od njih je svjesni utjecaj uzrokovan prethodnim uvjetova-njem, poput religijskog vje-ro-va-nja u pakao i zle duhove koji ne postoje u životu poslije smrti. To je proizvod zemalj-skih praznovjerja. Sva naša istraživanja na tisućama slučajeva jasno pokazuju da je život nakon smrti CARSTVO LJUBAVI, SUOSJEĆA-NJA, PRA-ŠTA-NJA I PRAVDE ...

... svi autori su ovlaštteni članovi Instituta Michael Newton za hipnotera-piju između života ... Naša organizacija prva je ekskluzivno ponudila tje-dan dana dugačak program hipno-tičke obuke koji nudimo profesi-onalcima. Studenti dolaze iz cij-e-log svijeta kako bi iz prve ruke učili tehnike od vještih ŽIŽ tera-peuta. Rad je za ŽIŽ studenta i naporan i inspirativan, zato što tijekom obuke prolazi kroz vlastite duhovne uvide.....

... po mojem mišljenju diplomci s Instituta Michael Newton koji do-sljedno primjenjuju otkrića svojih prethodnika i pri tom dodaju nove uvide našoj duhovnoj paradigmi, pridonose valjanosti cjelokupnog procesa ...

... na svojim predavanjima, u tekstovima i radio emisijama, obja-šnjavao sam javnosti da sam se u početku opirao pokretu "New Age" ... taj stav počeo se mijenjati nakon što sam otkrio prošle živote ...28

I na koncu, sve ovo nije napisano da vas uvjeri kako je Michael Newton manipulator i dezinformator, niti kako može postojati sumnja da ima nakačen entitet koji kroz njega radi. Niti da se to "znanje" koje je sakupio putem rada s tisućama ljudi, poput virusa širi među svima koji sada hrle istražiti svoje događaje na mjestu s kojeg su krenuli u novi život, niti da je upitno s kojim motivima to ljudi rade, niti da li na taj način ulaze u sferu pitanja je li to dobro baš za svakoga od njih.

Sve to možemo zanemariti, možemo se samo vratiti na početak, kada i zašto netko posegne za pomoći koju mu na koncu pruži regre-so-tera-peut?

Evo primjera iz knjige Sjećanje na život poslije života, radi čega su klijenti čije su seanse opisane u pričama, uopće zatražili savjet/ po-moć regresoterape-uta:

- hoću li i kada sresti svoju srodnu dušu? (osim toga hoće li je sre-sti ova je žena taj odgovor trebala i da se zna odlučiti između muža i ljubavnika!, str. 21)

27 ^Isto, str. 116-119

28 ^Ph. D. M. Newton: Sjećanja na život poslije života : život između života : priče o osobnoj preobrazbi, Zagreb, Škorpion, 2010., dijelovi iz uvoda, str. 11-20

- želim upoznati svog duhovnog vodiča, učitelja te skupine duša! (str. 53)
- stupanje u kontakt s preminulim! (ovo zasigurno nije temelj re-gre-sotera-pije!, str. 61)
- navodi se priča koja ne potiče od nekoga tko je upoznat s radom Newto-na, već ništa o njemu nije znao. Ova je priča "dokaz" (ba-rem je tako na-vedeno u uvodu priče) o istinitosti ŽIŽ-a kojeg prezentiraju diplomci ovog instituta. (str. 69)
- niska razina energije – nakon terapije – nije se povećala, ali je klijent to prihvatio s ljubavlju! (str. 83)
- u ovoj priči klijentica dolazi zbog bolova, na koncu saznajemo da je upoznala muškarca, ali ne i dali još uvijek ima bolove! (str. 130)
- priča o ženi koja ima "misiju" pomaganja ovoj planeti, okolišu. (str. 151)
- žena koja se emocionalno slomila jer su se unutar obitelji do-go-dila dva samoubojstva! (str. 159)
- čovjek iz ove priče došao je baš zbog toga što je upoznat s radom Newto-na, nakon terapije koja je započela iz čiste znatiželje – shvatio je da je njegova svrha: "Vjerujem da sam ovdje kako bih radio na evoluiranju globalne svijesti, što zaista zvuči vrlo važno ... ali nismo li svi ionako ov-dje zato? Zvuči i vrlo obično." (str. 167)
- tužna majka je putem terapije posjetila mrtvog sina (str. 175)
- u ovoj priči žena saznaje kako je njezino poslanje da meditira, i iscjeljuje ljude oko sebe (str. 187)
- i klijent iz ove priče će u buduće iscjeljivati oko sebe, a planira i napisati filmski scenarij o ovoj metodi regresije u život poslije ži-vo-ta! (str. 207)
- još jedan novi vidovnjak i iscjelitelj! (str. 257)

I da ne navodim dalje, u ovo malo primjera neki od ovih ljudi do-šli su do regresoterapeuta na način da su u biti motiv za to pronašli u želji da posjete babu gataru, ne bi li saznali što će se dogoditi u budu-ćno-sti, a naravno čineći to putem prošlosti.

Ovakav način prijema klijenata, govori o još jednom nepisanom pravilu koje poštuje ozbiljan regresoterapeut, a to pravilo glasi: bez ozbiljnog simptoma ljude se ne bi trebalo voditi u turističke obilaske povratka u prošle živote ili na mjesto života između života.

Znatiželja ne može biti motiv, jer takav motiv je u potpunosti ne-opravan razlog za nešto toliko ozbiljno kao što je regresija i istra-ži-vanje duše. Između ostalog svi ovi razlozi u potpunosti su suprotnosti svega što nam Newton nudi kao postojanje naše duše. Ako smo ovdje da bi učili – smijemo li zavirivati u budućnost na ovaj način? Jesmo li onda naučili ili smo malo varali?

Ovako to čineći, sve je svedeno na razinu na koju je danas svedena i sama hip-noza –

općenito – čineći od nje nešto šarlatansko, cirkusko i opasno. Pitanje je sada kome je stalo do toga da se stvari ovako pre-zen-tiraju?

Naravno, možda je i to dio plana, jer svaki drugi klijent koji prođe newtonovsku regresoterapiju postane iscjelitelj, kako ljudi (rad s bolesnima, rad u hospiciju s umirućima) tako i okoliša, pa i cijele planete. Ispada da je to dio ove ekskluzivne terapije, dođete s pro-ble-mom, a nakon terapije postajete iscjelitelj. Vrlo zgodno, ali gledajući iz drugog ugla možda ne postajete "osoba s misijom" već samo jedan od mogućih prijenosnika Newtonovog virusa.

Da li Newtonovi učenici/studenti imaju odgovornost kao regre-so-te-rapeuti, koju on po svemu iznesenom nema? Sudeći prema navedenim slučajevima, gdje pristaju postavljati pitanja poput onih u gore navedenim primjerima, baš i ne.

Obzirom da je naglasio kako svi njegovi studenti prvo prolaze kroz duboko istraživanje sebe samih, a ako je on taj koji ih u tome vodi, teško je povjerovati da su drugačiji od njega.

Iako, uvijek postoji mogućnost da su odoljeli onome što je on naveo kao nešto što uvijek čini:

"Prije no što probudim svoje klijente, često im usadim odgovarajuće posthipno-tičke sugestije. Svijesno znanje o životu njihovih duša u duhovnome svijetu i povi-jesti fizičkih postojanja na planetima daje tim ljudima snažan osjećaj smjera i energije u životu"²⁹

Hm, svijesno znanje dobiveno u promijenjenom stanju svijesti, potak-nuto navodećim pitanjima, bezobzirnom sugestijom, pa osnaženo posthipno-tičkom sugestijom dok su još u promijenjenom stanju svijesti i dovedeno do toga da isto postane snažan osjećaj smjera i energije u životu ... Oh, sve je to tako diskutabilno. Ali što reći kad jedan hipno-terapeut koristi izraz "probuditi" znajući da hipnoza nije stanje spa-va-nja?

²⁹ ^Putovanje duše, str. 17

Ostavimo sad Newtona malo po strani, kako rade njegovi studenti? Da li sugeriraju?

Ovo je seansa koju vodi Paul Arrand (New York), predsjednik i glavni trener Instituta Michael Newton, međunarodni instruktor, pisac i na-građivani maj-stor hipnoterapije, s klijenticom Sashom (32 godine)

S: Oh vidim. Pokazuju mi da imam izbor! Mogu izabrati da budem sa svojim suprugom ili drugim muškarcem. Čak mogu izabrati da budem s Raulom. To je čudno. Imam tri izbora.

P: Želite li ih upitati koji od tih izbora bi bio najbolji za vašu dušu?

S: (duga stanka) Upitala sam ih, ali ne žele mi reći. Kažu da moram sama odlučiti, bez njihova utjecaja.³⁰

U navedenom slučaju ima još sličnih situacija, a sve kako bi klijentica odlučila u ovom sadržaju da li da ostavi muža i započne novi život s ljubavnikom. Tako se postavljaju i pitanja da pita tko joj je srodna duša i slično. Iako, po svemu do sada iznesenom kroz sve tri knjige, ispada da nije nužno da budemo u ljubavnoj vezi sa srodnom dušom u ovom postojanju, tako da ne vidim smisao ove sugestije.

Neke su priče napisane na način priče, bez jasnih navođenja pitanja i odgovora, pa u tim slučajevima nisu vidljiva pitanja koja bi bila navodeća. No, ipak kroz sve one priče zabilježene na način da vidimo što se pita, nedozvoljena sugestija je vidljiva. Sljedeću seansu vodi David M. Pierce (Paradise, Kalifornija) umirovljeni vatrogasac i bolničar koji daje potporu pacijentima u lokalnom centru za liječenje od raka, s klijentom Markom:

D: Jesu li ona dva svjetla koja su vas dovela na to mjesto još uvijek s vama?

M: Još su tu, ali su me predali specijaliziranim savjetnicima koji rade s ljudima poput mene. Ljubav me jednostavno preplavila!

D: Preplavila vas je, zar ne?

M: Oh, tako snažno ...

[...]

D: Jeste li se u bilo kojem trenutku tijekom tih trideset godina susreli s primarnim vodičima? Jesu li vas pogledali?

M: To je sjajno pitanje. Ne. Kada kažem izolacija, mislim na pravu izolaciju. Ovdje ne dolazi nitko osim specijaliziranih vodiča koji mi pomažu da prebrodim ovo, ovaj prijelaz. Oni s kojima radim su vrlo stare duše, vrlo iskusne i vrlo moćne. U stanju su kontrolirati me običnim pogledom, osmijehom. Imaju nevjerovatne sposobnosti zapovijedanja, kada to žele. Čak se i ja slažem s njima. Izgledaju poput hinduskih bogova koji sliče đavolima ili nečem takvom. U trenutku se iz božanskih bića pretvaraju u strašna bića. Plaše čak i mene.

D: Čini se da odražavaju ono što vas najviše plaši. Je li točno da se pretvaraju u vaš strah?

M: Da, čini se da imaju jedinstvenu sposobnost da učine to. Imam osjećaj da u to prilično razvijena bića. Vrlo su napredna.³¹

Objašnjenje za viđenje "demoni" u ovom slučaju, objašnjeno je na način da se radi o susretu s lažnim demonskim duhovima.³² Kao referenca na taj način duhovne šok terapije, ponuđeno je da se pogleda slučaj iz druge knjige, točnije onaj slučaj koji sam već navela s Đavlom, kad su korištena velika slova!³³ Dakle, studenti slijede učitelja, pa nikakvi demoni ne mogu narušiti bajku (ili posthipnotičku sugestiju!) koju žive i u koju bespogovorno vjeruju!

Nakon ove sugestije s riječi "čini" koju je koristio terapeut, a ponovio i klijent (što znači da je bila uspješna)! – regresoterapeut je tok događanja odveo u željenom pravcu te pribjegao onoj

varijanti kad kroz klijenta propusti njegova vodiča, ne bi li došao do srži problema.

U ovom je slučaju klijent imao problem s niskom razinom energije. Evo kako je izgledao njegov problem:

"Oduvijek sam imao veću potrebu za ležanjem od većine ljudi. Imao sam osjećaj da moram paziti na energiju više od svojih prijatelja. Činilo mi se da imam vrlo ograničenu količinu energije i da je moram koristiti vrlo promišljeno. Imao sam osjećaj da me vla-sti-to tijelo zlostavlja – da me izdaje ili nešto poput toga. ..."34

30 ^Sjećanja na život poslije života, str. 25

31 ^Isto, str. 87-89

32 ^Usp. Sjećanja na život poslije života, str. 92

33 ^Usp. Sudbina duša, str. 95

34 ^Sjećanje na život poslije života, str. 82

I evo kako je problem riješen:

"Iako Mark još uvijek ima niske razine energije, pomirio se s time, shvaćajući da je to dio evolucije njegove duše. Mark kaže: To objašnjava ono što sam proživljavao cijeli život na planu energije, kao i nevjerojatnu nepovezanost između energije koju osjećam u sebi i energije koju imam. S time sam se oduvijek teško nosio. Ovo iskustvo (ŽIŽ) veoma mi je olakšalo prihvaćanje i nošenje sa situ-aci-jom. Sada mogu preživjeti frustraciju. Sada razumijem i mnogo se lakše nosim s upravljanjem svojom energijom ...35

Naime, Marku je objašnjeno da tako mora biti i da su ga namjerno oslabjeli. Sve s namjerom da nauči kontrolirati agresivnost koju je kao ratnik stekao u prijašnjim životima. I nije ovdje upitno da li je ova se-ansa bila plodonosna, već kako funkcionira nešto što se zove slobodna volja. Pitanja koja bi to istražila nisu postavljena. Intere-santno je da je upravo taj klijent spomenuo da su u nje-govom slučaju "oni" (misli se na naše vodiče, obnovitelje, majstore, kontrolore, direktore ili kako sam klijent kaže napredna, razvijena bića) odustali od toga da ga "repro-gramiraju"36 i ostavili ga da se ponovno vrati u život, ovakav s niskom razinom energije. Riječ reprogramiranje prošla je pored regresote-rapeuta sasvim neo-pa-že-no. Ali izgleda iz svega priloženog da to nije niti važno, ovako programiran, čovjek je izgleda, gotovo pa dobro. Kao i programirani re-gresoterapeut. A vuk sit i ovce na broju.

Ispada zaista da su svi studenti, "dosljedno" usvojili i primjenjuju otkrića prethodnika, pa klijenta uvjere da se sa nekim stanjem pomiri i da ne rješava svoje frustracije, već da nauči preživjeti frustraciju. U konačnici – sam si je kriv! Ali, oni su ipak samo poslušnici i čine zapravo, ono što je sam Newton ponosno objavio:

... po mojem mišljenju diplomci s Instituta Michael Newton koji dosljedno primjenjuju otkrića svojih prethodnika i pri tom dodaju nove uvide našoj duhovnoj paradigmi, pridonose valjanosti cjelokupnog procesa ...37

Kojeg procesa? Proces programiranja, ili reprogramiranja prema potrebama? Ostvarivanja plana?

I na koncu ostaje samo pitanje: tko je Michael Newton i što to (i za koga) radi?

35 ^Isto, str. 91

36 ^Ovaj se izraz koristi kad se osoba koja je već programirana – kontrolirana, a za razliku od deprogramiranja, reprogramiranjem ne "vraća" u početno stanje, oslobodivši se tako nametnutog joj programa, već dobiva neki novi program – ovisno tko i što netko od nje želi!

37 ^Sjećanje na život poslije života, str. 14

Ovdje može biti Vaša reklama